ANUL IX No. 1023 — 6 PAGINI 6 LEI — Sâmbătă 6 Februarie 193

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Telefon redacţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare MARŢI, şi SÂMBĂTĂ
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREŞTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN şi E. MUNTEANU. Secretar de redacţie: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

PROBLEME SOCIALE IN LEGATURA CU ED. FIZICA

Socolii

I

Asociaţia Socolilor a devenit una dintre cele mai importante elemente ale vieţei naţionale; animată de un sens profund al frumuseţei fizice şi morale, ea este pentru naţiune un puternic isvor de sănătate, energie şi progres.

Două evenimente importante fac să se vorbească în Europa şi poate mai departe de existenţa şi organizarea asociaţiei «*Socolii*».

Moartea d-rului Scheiner, executorul ad-literam al testamentului Tyrs — părintele socolilor — figura cea mai proeminentă nu numai în desvoltarea socolistă cehoslovacă, dar în viaţa socială a republicei vecine, a dat prilej tuturor să-şi amintească de marele rol social al acestei asociaţii în formarea şi organizarea statului cehoslovac.

Când d-rul Karel Kramar cu ocazia înmormântărei acelui care 45 ani a activat în mişcarea socolistă din care 25 ani a fost preşedintele ei, scrie că Scheiner şi-a iubit cu pasiune naţiunea fără a filosofa pentru ce o iubeşte, că întreaga fiinţă şi-a consacrat-o naţiunei pentru că a simţit durerea, înjosirile şi nedreptăţile îndurate de veacuri dela asupritori, pentrucă din asigurarea drepturilor şi libertăţei semenilor şi-a făcut o datorie firească de om cinstit ceh, *enunţă în rânduri lapidare principiile de bază a existenţei Socolilor.*

Marile serbări socoliste din Praga, cari vor avea loc în lunile Iunie şi Iulie 1932 formează al doilea eveniment care evidenţiază progresul realizat în scurt timp de această asociaţiune culturală sportivă. Această remarcabilă manifestaţiune mondială organizată de socoli, va fi pe lângă prilejul de a se cunoaşte diferitele sisteme de gimnastică din alte ţări, iniţierea tuturor în însemnătatea socolilor pentru naţiunea cehoslovacă. Mesagiul lansat de fostul preşedinte al tuturor Socolilor slavi şi al Socolilor cehoslovaci, d-rul Iosef Scheiner, ne spune clar că pentru a cunoaşte naţiunea cehoslovacă, trebue să cunoaştem Socolii. Această asociaţiune întruchipează însăşi sufletul poporului cehoslovac, cu calităţile, sentimentele, gândirile şi aspiraţiunile pe cari secolele le-a zămislit în el. Creată la 1860 în epoca marilor evenimente de emancipaţie, asociaţia Socolilor a contribuit să desvolte în naţiune calităţi cari au permis poporului să-şi cucerească prin luptă independenţa. Ea a putut să atingă aceste scopuri, graţie metodelor ingenioase cari fac din Cehoslovacia, în cea mai largă măsură, o rasă sănătoasă şi forte, capabilă să-şi însuşească toate calităţile unei naţiuni libere. Spiritul democratic al Socolilor a pătruns întreaga naţiune; el a stat la baza educărei tuturor claselor sociale».

Ca să cunoaştem cum s'au născut Socolii trebue să cunoaştem viaţa şi gândirea lui Tyrs, întemeetorul acestei asociaţii de care se vorbeşte aşa de mult astăzi. In tinereţe Tyrs visa să devie profesor de filozofie la universitate. Adept al lui Schopenhauer, pesimist şi el, studia şi căuta să aplice filozofia marelui profesor dar nu reuşeşte să-şi realizeze dorinţa. Pesimismul său se accentuiază prin neşansa din viaţă şi mai ales prin debilitatea fizică. Caută remediul în viaţă şi-l găseşte prin gimnastică, prin exerciţiile fizice, cari le practică cu multă ardoare.

Ajunge în scurt timp dintr'un descurajat un om plin de energie, reconfortându-şi fizicul, schimbându-şi gândurile filosofice, apropiindu-şi teoria lui Darwin şi ea nouă, aplicând-o la individ şi rasă.

Tot ce stă înseamnă moarte; numai mişcarea ne dă viaţă. Aplicând la individ, la naţiune şi făcând experienţă pe propria lui existenţă preconizează: «*ca o naţiune să dureze, nu trebue să se mulţumească cu vegherea, ea trebue să participe cu o continuă mişcare la progres, spre o perfecţiune de care niciodată nu trebue să fie satisfăcută.* Aces-

N. ALBESCU

Continuarea în pagina IV-a).

Note şi Notiţe

ROMANIA JOACA CU ANGLIA IN CUPA DAVIS

O scurtă telegramă din Paris ne anunţă că tragerea la sorţi a Cupei Davis, făcută ca de obiceiu cu mare solemnitate, a desemnat România ca adversară a Angliei în cel de al doilea tur. România va fi scutită aşa dar de corvoada eliminatoriilor care în Cupa Davis constitue lucrul cel mai neplăcut cu putinţă. Reversul acestui avantaj al sorţilor este însă împrejurarea că va avea de adversar pe cel mai îndreptăţit pretendent al challenge-roundului, ceace trebue să recunoaştem, echivalează cu scoaterea inevitabilă din luptă.

Ordinea în care au eşit la sorţi, România şi Anglia, nu ne este cunoscută până acum, aşa că nu putem şti unde se va disputa această partidă. Avem şansă egală de a trebui să trimitem echipa la Londra şi de a primi la Bucureşti una din cele mai puternice alcătuiri de tennis din lume.

In prima eventualitate, voiajul în capitala Angliei a jucătorilor români nu va fi decât o simplă formalitate sau — dacă vreţi — un voiaj plăcut sau nu după cum sunt sau nu predispuşi la neplăcutul „mal de mer" de pe Canalul Mânecii. Forfaitarea în astfel de condiţiuni nu va fi o pagubă prea mare nici pentru noi, nici pentru englezi. Disproporţia de forţe este mult prea mare pentruca interesul partidei să pasioneze pe londonezi, iar veleităţile noastre mult prea reduse pentru a ne impune cu orice preţ costisitoarea deplasare pe malurile Tamisei.

In cealaltă eventualitate însă, când şansa va favoriza deplasarea echipei engleze în România, se va putea spune cu drept cuvânt că evenimentul va atinge proporţii nebănuite. Prezenţa pe courts-ul bucureştean a unor jucători cari deţin locuri de frunte în clasamentul tennisului mondial ar putea avea repercusiuni nebănuite asupra unui sport practicat atât de puţin şi susţinut atât de slab, cum este tennisul în România. In eventualitatea disputării acestui match la Bucureşti, F. S. R. T. nu va avea de suportat nici un fel de cheltueli de organizare, pentrucă regulamentul Cupei Davis obligă ţările cari joacă peste hotare să suporte integral aceste cheltueli. Or, disproporţia enormă de forţe dintre cele două echipe cari ar juca în Bucureşti nu va constitui un impediment în calea realizării unei

(Continuarea în pag. IV)

MARILE EVENIMENTE

Lucian Popescu-Eugen Huat fără titlu

Ziarele franceze venite până eri, nu publicau nici o lămurire asupra matchului Lucian Popescu—Huat. In numărul său de Luni 1 Februarie, L'Auto anunţa laconic, că la reuniunea la care vor boxa Popescu şi Huat, a fost proectată întâlnirea lui Griselle cu Mac Cockindale. Alt nimic.

Dornici să ne informăm cât mai precis şi iute cetitorii, am cerut aseară la ora 10 lămuriri telefonice la birourile pugilistice Jeff Dickson, asupra matchului Lucian Popescu—Eugène Huat.

Am putut afla, că timpul scurt pus la dispoziţia lui Lucian ca să facă greutatea, nu a permis managerului său, d. Ion Popescu, să se oblige pentru un match de campionat. Ar fi fost şi riscat pentru campionul nostru, sosit de abia Joi seară la Paris, să încerce să scadă în câteva zile aproape cinci livre.

Matchul se va disputa la data de 8 Februarie, precum fusese anunţat, la greutatea de 54½ kg. Ii va fi deci îngăduit lui Lucian să boxeze la o greutate la care se va putea prezenta în forma sa cea mai bună, fără să rişte să piardă titlul şi să fie depreciat, pentrucă, prevenit în ultimul moment nu ar fi avut timpul materialmente necesar, ca să facă limita categoriei cocoş, menţinându-şi tot de odată forţele fizice intacte.

Suntem nespus de bucuroşi că Popescu nu va urca treptele ringului la Palais des Sports în condiţiile în cari a fost constrâns să boxexze la Manchester.

D-l Jeff Dickson, organizatorul reuniunei, care sconta pentru gala din 8 Februarie un match de campionat între Lucian Popescu şi Huat, a ştiut să se plece, în cele din urmă, exigenţelor d-lui Popescu şi dintr'o sportivitate pentru care merită felicitat, a renunţat la ideea de a trebui să-l scadă pe Lucian cu cinci livre în cinci zile. In atari condiţiuni matchul ar fi fost lipsit de orice semnificaţie şi o eventuală victorie a lui Huat, fără valoare.

Astfel cum se va disputa acuma matchul, putem fi siguri că Lucian Popescu se va bate la o greutate la care se va putea prezenta în stare să înfrunte pe cel mai bun Huat.

Dacă în atari condiţiuni Popescu va reuşi să îngenunchie pe idolul francez, care deţine actualmente o formă remarcabilă, mai toate matchurile sale din urmă terminându-se prin victorii înainte de limită, e cert că drumul boxeurului român spre campionatul lumii îi va fi larg deschis.

Zilele puţine, cari ne mai despart de marele eveniment dela Paris, zile de înfrigurare pentru lumea noastră sportivă, ne vor căli şi mai mult dorinţa, ca Lucian să înregistreze la 8 Februarie o nouă victorie la activul boxului românesc.

In numărul de Luni vom reveni cu amănunte complete, cari nu erau încă puse la punct în momentul convorbirei noastre telefonice cu Parisul.

INTERVIEW-URILE NOASTRE

De vorbă cu d. căp. Dumitrescu,

Preşedintele districtului, despre clasa footballului bucureştean, posibilităţile de ameliorare, statutul italian şi profesionalism

D. căpitan Dumitrescu este prea bine cunoscut de sportivi, pentru a mai fi prezentat. Iar activitatea neobosită pe care o desfăşoară explică faptul că apelăm în dese rânduri la d-sa pentru a ne comunica impresii asupra footballului românesc în general şi asupra celui bucureştean în special..

Veşnic în curent cu actualitatea acestei ramuri de sport, părerile d-sale sunt totdeauna apreciate. Iată dece, în preajma noului sezon, bogat în manifestări de seamă şi în preajma unor mari prefaceri, ne-am adresat din nou d-lui căpitan.

După ani îndelungaţi de rodnică activitate, footbalul bucureştean este în fine de o valoare dacă nu superioară cel puţin egală tuturor centrelor din ţară. Iată părerea d-lui Dumitrescu în această chestiune:

— «Frumoasele rezultate din sezonul trecut mă îndrituesc să afirm că footbalul local a ajuns la o clasă superioară, care va fi pusă în lumina ei reală abia de performanţele — pe cari le întrevăd cu certitudine — ale sezonului ce vine.

«Intenţia biroului federal de a întocmi o echipă B. a României din elemente pur bucureştene confirmă spusele mele.

«Totuş — trebuie să adaug — footballul bucureştean are nenumărate lipsuri. Inerente dealtfel, ţinând în seamă anumite handicapuri pe cari trebuie să le suporte jucătorii din Capitală. Antrenamentul nu se face regulat şi — mai grav — cu seriozitate; apoi lipsa unui singur antrenor diminuiază foarte mult posibilităţile de progres ale bucureştenilor.»

— «Bine — remarc — dar dv. aţi promis nu de mult, că veţi aduce în numele districtului un antrenor străin. Trece de puterile dv. ?«

— «Fondurile districtului nu permit asemenea cheltueli. Dacă cluburile ar înţelege aportul pe care-l aduce antrenorul şi ar conveni să contribuie la angajarea unui antrenor vienez, de pildă, footballul local ar progresa cu paşi uriaşi.

«Străduinţele mele vor merge până la presiuni asupra cluburilor, pentru a se realiza proectul acesta.

— Dar profesionismul? N'ar aduce o înviorare?

— «Nu cred. Deocamdată, cel puţin. Când 90 la sută din jucătorii bucureşteni sunt studenţi sau şcolari, deci amatori, nu se poate vorb' de profesionalizarea echipelor din Capitală.

«Introducerea statutului italian, da. Ar folosi. Câţiva buni profesionişti într'o echipă ar servi un stimulent puternic din punct de vedere tehnic şi mai ales tactic.

— In privinţa noului sezon ce noutăţi aveţi?

— «Am decis ca returul să înceapă irevocabil la 6 Martie. Aceasta pentru a permite cluburilor să aibe cât mai multe zile libere.

«O inovaţie pe care o cred interesantă este instituirea unui campionat de categoria «pitici» (jucători până la 14 ani). Experienţele cari s'au făcut cu matchurile de pitici anul trecut au dat rezultate admirabile.

«Am asistat la matchuri foarte frumoase. Şi cum majoritatea cluburilor dela onoare au echipe de pitici, campionatul viitor va avea şi o competiţie a piticilor.

«Activitatea va reîncepe în curând. Faptul că am fixat data reluării campionatului la începutul lui Martie va obliga cluburile să fixeze antrenamente dela începutul lui Februarie.

«Sunt nerăbdător să văd echipele bucureştene la lucru, căci apatia din timpul iernii le este dăunătoare echipelor în primul rând, şi apoi nouă oficialilor şi spectatorilor privaţi atâta timp de spectacole cari ne sunt dragi.»

LA ORDINEA ZILEI

ANTRENAMENTE ŞI AGAPE

Dacă nu i-aş fi verificat autenticitatea, aş fi primit-o (şi aş fi transmis-o fireşte), cu titlul de anecdotă.

Povestea pe care o voi înşira mai la vale însă, nu are comun cu anecdota, decât gluma care a reuşit să facă ceiace multe alte intervenţii serioase nici n'ar fi încercat măcar. Iar sub raportul consecinţelor este de un realism, pe canavaua căruia s'ar putea broda câteva observaţii dintre cele mai puţin hazlii.

Sâmbăta trecută, „Universul" şi „Curentul" au inserat la rubrica sportivă următorul comunicat: „Toţi jucătorii Clubului Juventus, şi în special cei dela categoria I sunt invitaţi pentru mâine, Duminică, ora 10 dimineaţa, la agapa care va avea loc în cabana depe teren, în vederea strângerii relaţiunilor dintre jucători".

Aproape laconic, comunicatul a ajuns la cunoştinţa tuturor jucătorilor juventişti, cari gata să răspundă la prima invitaţie... cu perspective gastronomice, a clubului, au populat sala de box a Romcomitului dela ora nouă dimineaţa.

La zece fix, (punctualitatea roş-albaştrilor a intrat de mult în zona axiomelor sportive), uşa cabanei a făcut loc conducătorilor juventişti: d-nii Ion Dimitrescu, Capşa şi Boliger.

S'a închegat un moment de tăcere.

Un moment în care — se zice — câteva limbi lihnite au trasat pe buzele respective dovada unei infometări ajunsă la capătul chiorăelilor. Şi în clipa în care, „invitaţii" aşteptau indicaţia ultimă a bufetului la care fuseseră poftiţi, preşedintele Clubului, în spatele căruia terenul de foot-ball cantona neturburat câteva mingi de joc, s'a inclinat, deschizând uşa:

— Poftiţi vă rog...

A zâmbit, distrat de cea mai ghiduşe farsă jucată vre-odată unui club de sport, a prelungit pe cutele auditoriului nerăbdarea copioasă a unui început de ospăţ, şi a completat:

— Poftiţi vă rog... la antrenament!

Surprinşi de o astfel de invitaţie, jucătorii au rămas o clipă imobili. Şi-au plimbat ochii dela unul la altul, au cântărit seriozitatea cu care se lăsaseră antrenaţi într'o glumă de cea mai proaspătă savoare şi când au înţeles că între gafa naivităţii pe care o dovediseră şi aceia a unei împotriviri tardive e mai puţin jenantă prima, s'au resemnat.

Şi Duminica trecută Romcomitul a fremătat sub primul antrenament real al tuturor jucătorilor săi.

Iată faptele.

Că se vor găsi competenţi cari să condamne procedeul, opinând că succesul «numeric» al primului antrenament juventist putea să fie asigurat şi prin procedee obişnuite, e sigur. Anecdotele au valoarea exactă a veseliei pe care o provoacă la început. Repetate îşi pierd savoarea şi îşi câştigă critici.

In ceiace mă priveşte însă, voi râde încă multă vreme pe chestia «ospăţului de apropiere a jucătorilor bucureşteni. Chemaţi rându-l totuşi cea mai serioasă convocare din câte s'au înserat vreodată în rubricele de sport ale gazetelor.

Fiindcă peste forma de anecdotă pe care o îmbracă, farsa de Duminică are fondul unei perfecte cântăriri a mentalităţii jucătorilor bucureşteni. Cchemaţi oricât de sentimental sau oricât de drastic să-şi înnoade suflul şi să-şi desmorţească încheeturile, juventiştii ar fi răspuns cu siguranţă printr'o absenţă unanimă. Ar fi pretextat, în aceiaşi zi, în care în multe alte Capitale cu climă nu mult mai dulce decât aceia a noastră se joacă matchuri internaţionale, un frig care-i obligă să stea în plapumă.

Ar fi jucat tabinet într'una din cafenele cari printr'un spirit occidental de imitaţie au început să se numească sportive, ar fi încins o şuetă de sport, mai mult sau mai puţin principală sau ar fi dormit, menajându-şi debilitatea.

Ar fi făcut, însfârşit, orice numai antrenament, nu.

Perspectiva unui aperitiv însă, i-a sedus. Au uitat de frig, de tabinet, de şuete şi de debilitate, şi s'au adunat pe teren.

Şi fiindcă tot veniseră, s'au antrenat. Ce puteau face?

Istoria convocărilor de football a înregistrat din nou un exemplu. Anecdota sportivă, deasemenea.

Rămâne să se găsească acum, sistemul celei de-a doua convocări. Fiindcă chestia cu AGAPA s'a perimat.

Prea se termină în apă.

GEORGE FULGA

Actualităţi

Jackie Fields campion mondial

Lous Brouillard, cel mai nou dintre campionii mondiali, n'a eruşit să-şi deţie titlul mai mult de câteva luni, fiind învins la puncte la prima sa ieşire după matchul cu Thompson, de fostul campion mondial la uşoară Jackie Fields.

Kid Francis va boxa pentru titlul mondial la categoria pană

Francezul Kid Francis care după cum se ştie se află de câtva timp în Statele-Unite, s'a înscris în competiţia deschisă pentru desemnarea unui nou campion mondial la categoria pană, titlu declarat vacant, Battalino nefăcând greutatea.

Cehoslovacia, campioană mondială la ping-pong

La Praga s'au terminat campionatele mondiale de ping-pong printr'o surpriză: Cehoslovacia, care s'a clasat printre primele trei echipe concurente, a reuşit în turul final să învingă Ungaria şi Austria cari s'au clasat în ordine.

Această performanţă a Cehoslovaciei, mai mult decât neaşteptată, a produs senzaţie în cercurile cunoscătoare, cari considerau Ungaria drept favoritul competiţiunii.

Pronosticurile lui Arne Borg

Arne Borg, celebrul înotător suedez, trecut la profesionism, a publicat într'un ziar din Stockholm pronosticurile sale pentru jocurile olympice.

Astfel, la 100 m., el prevede victoria lui Barany, urmat de americanul Kalili (?); la 400 m., australianul Charlton iar ca outsideri periculoşi pe Taris şi Zorilla (Argentina).

Cursa de 1500 m. va fi câştigată de japonezul Makino înaintea lui Charlton.

100 m. spate va reveni lui Kalili iar 200 m. brasse va fi câştigat de finlandezul Reingoldt.

La sărituri, americanii Mickey, Reilley, Dutch Smith şi egipteanul Simaika se vor clasa în primele locuri.

Ştafetă de 4×200 m. va fi câştigată de Statele Unite.

La femei, Helen Madison se va clasa la 100 şi 400 m. Eleonor Halm la 100 m. spate, iar la 200 m. brasse, australiana C. Dennis.